

Relatie God en mens

In Genesis wordt o.a. Gods Scheppingswerk beschreven. In het eerste hoofdstuk wordt in zes dagen door God alles geschapen wat nodig is om te leven op aarde, op de zevende dag ruste de Here God.

Dag 1	licht
Dag 2	water en lucht
Dag 3	land en zee
Dag 4	hemellichten
Dag 5	vissen en vogels
Dag 6	dieren en mensen
Dag 7	rust

Genesis begint met grote en goede daden van God en eindigt in het laatste hoofdstuk met het ontstaan van het volk Israël. Alleen al in dit Bijbelboek kun je alles lezen over de relatie die God met de mensen aanging.

Lees Genesis 1:26

Deze inleiding over Gods zelfberaad legt de nadruk op het bijzondere dat nu geschapen wordt, namelijk de mens. Gaandeweg in het eerste bijbelboek blijkt steeds meer wat 'het mens zijn' inhoudt: *God spreekt met de mens, de mens dient en aanbidt Hem.*

In **Genesis 1: 31** geeft God aan dat het goed is.

Echter nadat Adam en Eva gezondigd hebben en uit het paradijs zijn verstoten, zie je een breuk tussen God en de mens ontstaan. Echter God verbreekt de band niet volledig. God wordt wel op de proef gesteld door de mens. **Lees: Genesis 6:6-7** Dit zijn harde woorden.

Wanneer je verder leest, lees je over Noach. Want ondanks dat God spijt heeft dat hij de mens heeft geschapen vindt Noach genade bij de Heer. Zo zie je weer dat God de band met de mens niet volledig heeft verbroken.

Deze opstelling van God laat zien hoe oneinig veel geduld God heeft met ons. Niet alleen met ons als individu maar ook met zijn volk Israël en zijn gemeente.

Nadat er hongersnood heeft plaatsgevonden en zijn volk in Egypte groot is geworden zie je hoe God Mozes roept om zijn volk uit Egypte te leiden. God heeft gezien dat zijn volk vreselijk leed onder de tiranie van de Farao. Je ziet hier opnieuw dat God het initiatief neemt om de relatie weer te herstellen. **Lees: Exodus 3:6.**

Hij stelt zich voor als God van je vader. Hij is geen onbekende maar de God die reeds in Mozes familie vereerd werd. Dat God de aartsvader noemt heeft een betekenis. Hij had hun een belofte gedaan namelijk; dat het volk in een land van melk en honing zou gaan wonen (Kanaän). Want ondanks de zonde van zijn volk houdt God zijn belofte gestand.

Vanaf **Exodus 19** verhaalt de Heer hoe Hij op indrukwekkende wijze verschijnt op de berg Sinaï, met Israël een verbond aangaat en in de wetgeving zijn wil openbaart.

De tien geboden staan centraal in de bevrijdings-theologie van Israël. Wie ze beleeft wordt niet aan banden gelegd maar juist bevrijd tot het niveau van het echte mens-zijn. Ook wij kennen deze regels. Deze regels geven ons houvast en richting in ons leven. Om zo te leven naar Gods wil. Wanneer je verder door het oude testament 'bladerd', lees je telkens dat de mens de relatie verbreekt met God, maar er zijn ook tal van voorbeelden dat God de relatie weer herstelt. Dat Hij de situatie gebruikt om de mens te laten zien dat Hij de enige God is. Wij als mens hebben voortdurend de neiging om te denken dat wij hetzelfde kunnen zonder God, ook al leggen wij onze zaken en problemen voor aan God, toch willen wij zelf de regie voeren. Terwijl God telkens laat zien en horen: *'kom bij mij gij vermoeide en belaste mens'*. Voor een mens is het soms moeilijk, zo niet onmogelijk, om een situatie waarin je verzeilt raakt te aanvaarden, want ondanks al je goede voornemens zie je de uitgestoken hand van God niet altijd. Dat wij graag iets anders willen maken van de relatie met God, zegt iets over onszelf, onze onzekerheid en ons verlangen naar een overzichtelijke wereld en een begrijpelijke God. Op moeilijke momenten in het leven begrijpen we niets van Hem en vragen wij ons af: *'waarom Heer'*. Dit is dan vaak vanuit onszelf geredeneerd. Maar als wij opkijken naar God, ook in moeilijke situaties, dan mogen we ook weten dat God getrouw is, Hij stelt nooit teleur en Hij kent ons als geen ander. (Psalm 146:5-10 en Psalm 139)

Hij weet precies wat wij nodig hebben. En juist in moeilijke tijden bewijst Hij zijn trouw. Zijn trouw is niet tijdelijk maar eeuwig (dus voor altijd). In deze wereld vertrouwen wij op machthebbers. Maar geen van hen kan ons leven geven, laat staan ons leven behouden. God geeft wat wij echt nodig hebben. Hij is een God van liefde. Zijn hart gaat uit naar degene die Hem oprecht zoeken. Hoeveel eenzaamheid is er niet, hoeveel afgunst, hebzucht en moreel verval? Wie is nog betrouwbaar? Banken? Als het moeilijk wordt haken wij mensen maar al te gauw af. Wij zijn ego-centries. Wij hunkeren naar liefde en erkenning en vaak stellen wij elkaar teleur. Daarom is het zo geweldig dat wij een God hebben die nooit teleurstelt en die in al onze behoefte kan voorzien.

Er was eens een man die leidde een aangenaam leven. Zijn aanbidding was oppervlakkig. Dit behaagde God niet, dus liet Hij toe dat het leven van de man iets minder aangenaam werd. De man begreep er niets van en dacht: dit zal wel snel overgaan. God is trouw, dacht de man. Zijn aanbidding bleef oppervlakkig. Dit behaagde God wederom niet. Dus er kwamen meer onaangename dingen voor de man. De man dacht: ik zal geduldig blijven. De man had niet in de gaten dat hij vond dat het zijn recht was om een aangenaam leven te hebben. Als ik maar geduldig blijf, zal God de dingen weer aangenaam maken, dat is zijn taak. Deze overtuiging nam hij mee in zijn gebed. Maar zijn leven werd nog onaangenamer. De man werd boos, dit is toch niet de afspraak. God leek onbewogen. De man kon de deur niet openbreken. Hij kon alleen maar aan de betere dagen denken – niet aan betere dagen die zouden komen maar aan betere die waren geweest. Zijn droom was terug te keren naar de mooie dagen van weleer. Hij wist ook dat dit onmogelijk was. Dus gaf hij de hoop op. God had zijn zegeningen teruggetrokken en het zag er niet naar

uit dat Hij van gedachte zou veranderen. De man raakte in een depressie. Verleidingen, die voorheen te hanteren waren, werden nu onweerstaanbaar. Deze brachten tijdelijke verzachtingen maar na plezier kwam er een andersoortige pijn, pijn waar de felste zon niet doorheen kon dringen. Hij probeerde God te vinden maar onder zijn smekende woorden zij zijn hart: *'U bent mij hulp verschuldigd. Ik zal nooit geloven dat ik dit verdiend heb. Deze pijn is niet mijn schuld. Het is uw schuld'*. Jarenlang had hij in zijn hart gezegd dat hem geen onaangenaam leven kon overkomen en als dit wel het geval is dan is mijn leven over. Ik kan dan niets anders concluderen dat dit Gods schuld is. En dit gezien zijn situatie rechtschapen is. Toch bleef de man geloven. Zijn aanbedding werd steeds wanhopiger naar God toe, maar hij was nog steeds trots. God hield afstand van de man. Hij gaf geen troost, geen tastbare rede tot hoop. Het was moeilijk voor God om niet alles voor de man beter te maken. God deed dit niet, Hij had een mooiere droom voor de man dan een terugkeer naar een aangenaam leven. Hij wilde dat de man echte vreugde vond. De mist werd nog dikker rondom de ziel van de man. Totale paniek en onbegrip was er bij de man, net nu hij God zo hard nodig had, was God weg. De man kon het geloof niet opgeven. Hij begon te vechten maar hij vocht in het donker en daar kun je niets zien maar je kunt wel horen. Hij kon voor het eerst horen wat zijn hart zei: *'Zegen mij'*, riep hij uit. Vanuit het diepste van zijn ziel kon hij woorden horen die een besluit weerspiegelden om God niet te laten gaan. *Zegen mij! Niet omdat ik goed ben, maar omdat U goed bent. Niet omdat ik de zegening verdien maar omdat het uw aard is om te zegenen. U kunt niet anders. Ik vraag dit niet omdat ik het waard ben. U bent mij niets verschuldigd. Ik vraag dit alleen om wie U bent.* De pijn was niet over maar door de pijn heen zag hij God. Hij eiste niet langer een aangenaam leven. Het was een schreeuw om wat God van plan was te doen om wie Hij is. De man was zichzelf vergeten en ontdekte zijn verlangen naar God. Hij vond God niet onmiddellijk maar er was weer hoop. De droom werd concreet: *hij zag hoe hij God kon leren kennen en God kon vertegenwoordigen op een manier die Zijn manier was en daardoor een instrument van God te kunnen worden naar andere mensen toe.* Het was alsof de man thuis kwam.

Relatie hersteld

Door de kruisiging en opstanding is opnieuw de relatie hersteld met God. *Want also had God de mens lief, dat Hij zijn enig geboren zoon naar de aarde zond om te sterven voor onze zonden.* Niet alleen was deze boodschap bestemd voor het volk Israël maar ook voor de ganse wereld. Vandaag dus ook! Echter dit is geen vrijblijvende boodschap. Het gaat om een keuze, een radicale keuze, want Jezus staat aan de ene kant en aan de andere kant staat de wereld. Wij hebben de neiging om te houden wat we hebben en te krijgen wat we denken te missen. Maar Jezus vraagt bereidheid om alles prijs te geven omwille van Hem. God geeft ook aan: *'Dit is mijn geliefde zoon, luister naar Hem'*.

Mogelijk dat dit alles zo negatief klinkt dat wij als mens alleen maar slecht zijn en alleen maar tot slechte zaken in staat zijn, dat is een zeer negatief beeld maar wij kennen gelukkig ook de andere kant van de medaille. Deze kant van de medaille is DE LIEFDE. Want God schonk ons Jezus, de Messias, als verlosser die voor ons stierf en

voor ons leeft. Door zijn hand leidt God zijn kudde, ook als zijn voetstappen niet altijd zichtbaar zijn. Hij blijft ons vertrouwen waard. Want wij zijn voor God nummer één. Maar God wil wel graag gehoord worden en dat betekent dat wij onze nood en vragen bij Hem mogen neerleggen. Maar wat nog belangrijker is: dat we de moeite nemen om te luisteren en te kijken naar zijn antwoorden. Dan kunnen we alleen maar dankbaar zijn over Zijn goedheid.

In **1 Thessalonicenzen 5:18** staat: *'Dankt God in alles'*. Deze tekst zegt alles maar is beslist niet makkelijk. Wat moeten we danken bij tegenslagen en dergelijke? Maar met God danken, richt jij je naar boven. Naar Hem die regeert. Naar Hem die alle macht heeft. Naar Jezus, die beloofd heeft met ons te zijn tijdens al onze dagen. Naar de Here die nooit laat varen de werken van zijn hand en die de relatie nooit zal verbreken.

Want ons wacht een glorierijke toekomst zonder zonde. En hier op aarde mogen we genieten van de relatie tussen onze God en de mens. Wat een feest!

Tenslotte alle mensen, van de wereldheerser tot de eenvoudige man, iedereen moet getuigen van de almacht en de heerlijkheid van God. Hij heeft alles geschapen en de schepping getuigt van de heerlijkheid van haar Schepper. Het doel van ons bestaan is: Hem grootmaken die ons geschapen heeft en die ons verzorgt. Wat is het geweldig om deze God te kennen, niet alleen als onze Schepper, maar ook als onze Onderhouder.

Rob Busser